

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. S.B.R. va formular davant de l'Hble. Batllia demanda laboral contra la societat T.X.T.J. SA en reclamació de les quantitats de 1.584 € i 2.000 € en concepte d'acomiadament improcedent i injustificat.

II.- La societat T.X.T.J. SA es va oposar a totes les pretensions de la part agent, contestant que el Sr. S.B.R. fou degudament acomiadat mitjançant carta de data 4 de gener del 2007 lliurada en mà i rebuda personalment per ell com s'acredita amb la seva signatura i que el motiu de l'acomiadament, sobradament conegut pel treballador i especificat en la referida carta fou la seva absència injustificada en el lloc de treball i els retards en l'horari laboral.

III.- Per sentència de data 29 de novembre del 2007, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant parcialment la demanda de l'actor, va condemnar la societat T.X.T.J. SA a satisfer al Sr. S.B.R. la suma de 2.000 € més els interessos legals des de la data de contesta a la demanda, i a pagar les costes processals, així com a cotitzar a la CASS l'esmentada indemnització.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Contra aquesta resolució la societat T.X.T.J. SA ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que el seu motiu de recurs rau en el fet que el Tribunal a quo ha fet una errònia valoració de la prova practicada en autes; que en efecte, malgrat reconèixer que ha quedat acreditat que el Sr. S.B.R. mancava reiteradament al seu lloc de treball i mancava de puntualitat, la sentència pretén que l'acomiadament fou injustificat per dos motius: d'una banda per no contenir la carta els fets concrets que motiven l'acomiadament i d'altra banda per considerar que els mancaments denunciats i provats no eren suficients per justificar un acomiadament fulminant; que la carta lliurada al Sr. S.B.R. es suficientment explícita i clara com perquè el treballador entengui per quins motius se l'està acomiadant i pugui al·legar allò que estimi convenient; que a més a més s'ha acreditat que el Sr. S.B.R. ja era coneixedor de les faltes que se li reprotxaven en l'esmentada carta; que el Tribunal es limita a tenir en compte únicament 3 dies al·legant que són els únics que apareixen en el llibre d'empresa del 2006, però 3 ocasions ja poden constituir reiteració greu en una relació laboral de menys d'un any.

II.- El Sr. S.B.R. va començar a treballar pel compte de la societat T.X.T.J. SA el dia 18 d'abril del 2006. El dia 5 de gener del 2007 l'empresa va lliurar a mà al treballador, una carta comunicant-li el seu acomiadament d'immediat sense necessitat de preavis ni indemnització per absència injustificada en el lloc de treball i en l'horari laboral pactats d'acord amb el que estableix l'article 72-1, 72-5 i 72-11 de la Llei sobre el contracte de treball.

III.- Respecte a la forma de l'acomiadament del treballador l'article 72 de la llei de referència estipula que "l'avís de comiat ha de fer-se exposant la seva causa, mitjançant carta certificada amb avis de recepció o mitjançant l'entrega directa al treballador...". No obstant el fet que en les relacions jurídiques el formalisme

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

processal no ha mai d'impedir l'aplicació justificada d'una norma de Dret i que sempre s'ha de privilegiar el fons més que la forma, en canvi si que s'ha de respectar el formalisme quan l'objecte del mateix és la garantia del dret de la part que està en situació de feblesa. El dret laboral que és un dret d'elaboració recent d'essència social, desconegut del Dret romà i dels antics usos i costums del Principat, té per destinació no tant sol regular les relacions entre empresari i treballador en el marc del contracte de treball, sinó àdhuc protegir el treballador que és la part la més fràgil de la relació laboral. És en aquest sentit que el legislador ha imposat a l'empresari que vol posar fi a un contracte de treball, uns requisits formals dels quals el mateix no pot exonerar-se. És també per aquesta raó que la jurisprudència exigeix que en matèria d'acomiadament del treballador tots els requisits formals siguin complerts i això de manera objectiva. Així l'empresari no es pot limitar a enunciar en la carta d'acomiadament el motiu legal justificant l'acomiadament, sinó que ha de concretar el dit motiu per una relació dels fets imputats al treballador, que encara que no sigui exhaustiva, assabenti suficientment el treballador de manera clara i precisa de la causa del seu comiat.

IV.- En cas d'utes la carta d'acomiadament lliurada al Sr. S.B.R. només indica com motiu de l'esmentat acomiadament que "Hem constatat en reiterades ocasions, com ja li hem fet constar, la seva absència injustificada en el lloc de treball i en l'horari laboral pactats". No consta en la mateixa ni els dies en que el treballador no va presentar-se a la feina sense justificació, ni tampoc els dies de retard i l'amplitud del referit retard, ja que una manca de puntualitat de 4 o 5 minuts no té la mateixa conseqüència que un retard de 1 hora i més, i un retard d'alguns minuts una vegada al mes no és la mateixa cosa que un retard de 10 a 15 minuts més d'un cop la setmana. Per tant, la carta d'acomiadament del Sr. S.B.R. no permet al treballador tenir un perfecte coneixement dels fets que la mateixa li imputa i doncs no compleix amb els requisits formals de l'article 72 de la llei sobre el contracte de treball. L'empresa no pot subsanar aquest incompliment amb el pretext que el treballador ja era coneixedor de les faltes que se li reprotxaven, atès que d'una banda només se li pot retreure fets concrets, i que d'altra banda no consta en utes la prova d'un previ advertiment oficial i doncs escrit per determinades absències injustificades o retards indeguts, notificat per l'empresa al Sr. S.B.R..

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

V.- S'ha doncs de considerar que en no haver complit els requisits formals d'exposició de l'acomiadament en la carta lliurada al treballador, l'empresa va procedir a un acomiadament improcedent, el que determina la confirmació de la resolució impugnada sense que sigui necessari d'examinar els altres motius de greuges de la part apel·lant.

VI.- La desestimació del recurs imposa condemnar la part recurrent a les costes processals de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat T.X.T.J. SA;

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 29 de novembre del 2007 en tots els seus extrems;

Condemnar a la societat T.X.T.J. SA al pagament de les despeses judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-